

først gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen), der ankede over, at Rigsdagsmanden fra Hornslet (N. P. Jensen) havde fremsat en Udtalelse her, der var hentet fra Forsvarskommissionens hemmelige Arbejder. Jeg skal derom sige, at da jeg i Formiddags hørte den paagældende Udtalelse, genkendte jeg den, men jeg erindrede ikke, om det var fra selve Kommissionsbetænkningen eller fra andre af Kommissionens Arbejder. Og jeg kunde ikke sige noget derom. Nu hører jeg, at den stammer fra de hemmelige Aktstykker. Jeg beklager dens Fremkomst, og jeg vil ikke finde det heldigt, om Rigsdagsmænd søge Oplysninger om, hvad der er fremkommet i Kommissionen, men ikke er offentliggjort eller tilsigtet offentliggjort, for at anføre det mod hinanden. (*Borgbjerg*: Han maa jo straffes!). Om Straf vil der neppe kunne blive Tale, det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem i Virkeligheden mener.

Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, er rettet til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen): Han sagde, at medens man altid havde faaet tidligere Militærforslag forelagte fuldt oplyste med Motiver, Anmærkninger og deslige, stod vi her, i Modsætning dertil, med nogle Ændringsforslag, der var fremgaaede af Arbejde i et Udvalg, hvor man havde siddet og købt og sjakret om Forslagene. Det er en Dom, som det ærede Medlem ikke kan opretholde . . . (*N. P. Jensen*: Jo, jeg kan!) . . . slet ikke kan opretholde, hvis han vil lade sin Dom være grundet paa, hvad der er ret og rigtigt. Det ærede Medlem nævnede, at der i 1875—76 havde foreligget fyldige Motiver og i 1879—80 lige saa. Men det ærede Medlem maa jo erindre, at det, her foreligger paa Tingets Bord, er en umiddelbar Fortsættelse af, hvad vi havde til Behandling i sidste Samling. Da blev Forslagene forelagte af den daværende Forsvarsminister under Henvisning ikke alene til de ret fyldige Motiver og Beregninger osv., der fulgte med, men ogsaa til Forsvarskommissionens Betænkning. Det er af de Forslag, der grunde sig paa Betænkningen, og i den foreligger der fyldige Oplysninger. Desuden er der ved Udvalgsarbejdet frem-

kommet mange Oplysninger, som det ærede Medlem endog selv adskillige Gange i sine Foredrag har henvist til. Han kan derfor ikke sige, at det kun er Ændringsforslag, der foreligge uden nogen Oplysning, og som kun ere fremkomne ved Køb og Sjakren i Udvalget. Det er en Dom, han aldeles ikke kan opretholde, naar den skal grundes paa Ret og Rigtighed.

Dernæst paastod det ærede Medlem, at det, der her foreslaas, er intet, det giver os intet Forsvar. Det, vi have nu, og som stammer fra 1894, har heller ikke givet os noget Forsvar. Det ærede Medlem forvarer sig stærkt imod, at han nogen Sinde skulde have sagt, at det, vi nu have, er værre end intet. Det skal jeg ikke komme stærkt ind paa. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det Forsvar, vi nu have, koste os omtrent 20 Mill. Kr. aarlig, og hvis det intet Forsvar er, er det værre end intet, thi intet koster intet. Og det samme kan man sige om de Forslag, her foreligge. Men det ærede Medlem har heller ikke Ret. Det kunde han have, hvis han sagde: Forsvaret er ikke saa fyldestgørende, ikke saa godt, som jeg ønsker. Men en saadan Paastand — og det er jo blot en Paastand —, at det er intet, er ganske uhjemlet. Og naar det ærede Medlem gaar imod, hvad her foreligger, ud fra den Betragtning, at det ikke er noget Forsvar, saa skal jeg, som allerede tidligere, gøre opmærksom paa, at der her skabes saa store Fremskridt og Forbedringer i det bestaaende, specielt paa Hærens Omraade, at jeg ikke forstaar, at det ærede Medlem virkelig vil modsætte sig det. Det ærede Medlem kan længe nok sige, at Rammerne ikke blive fyldte efter de Styrkelister, vi have, og anbefale at sætte Tjenestetiden op til 45 Aars Alderen; sikkert og vist er det, at med hvad her foreslaas, Reservebataillonerne medregnede, komme vi op paa noget over 30,000 Mand paa Sjælland — 33,000—34,000 —, medens vi efter det bestaaende ikke have paa Sjælland mere end godt Halvdelen. Men det ærede Medlem giver med sin Paastand, som sluttede med, at vi havde en Fæstning, som vi ikke kunde forsvare, og som derfor indbød Fjenden til at tage den i Brug, de Partier Vaaben i Hænde, som i Virkeligheden slet intet Forsvar ville have.